

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **Trabajo s.r.o.**
sídlem Zvonařka 16, Brno
zastoupen Mgr. Jiřím Tašlem, advokátem
sídlem Jezuitská 17, Brno

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 13, Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2025, č. j. 12770/1.30/25-3, sp. zn. S9-2024-448,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

5/2025

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj (dále jen „oblastní inspektorát“) rozhodnutím ze dne 7. 2. 2025, č. j. 34785/9.30/24-11, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), kterého se žalobce dopustil tím, že zastřeně zprostředkovával zaměstnání dle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti, neboť na základě rámcové smlouvy o dílo ze dne 18. 8. 2021 pronajal pracovní sílu v podobě 6 zaměstnanců, resp. tyto zaměstnance dočasně přidělil k výkonu práce spočívající v pomocných pracích ve výrobě, společnosti Obaly Javůrek s.r.o. (dále jen „odběratel“). Učinil tak bez povolení ke zprostředkování zaměstnání, čímž porušil § 14 odst. 3 písm. b) a § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Za přestupek oblastní inspektorát uložil žalobci pokutu ve výši 330 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

2. Žalobce namítá, že se nedopustil zastřeného zprostředkování zaměstnání. Šlo pouze o tzv. *outsourcing*, který český právní řád aprobuje. Outsourcing představuje specifický způsob organizace podnikatelské činnosti, při němž podnikatel svěřuje splnění určitého závazku nebo části své činnosti jiné, na něm nezávislé osobě. Typicky jde o přenesení výkonu činností, k jejichž zajištění podnikatel nedisponuje dostatečnými kapacitami, odborným know-how či jinými nezbytnými prostředky, na subjekt, který je pro daný výkon odborně způsobilý.
3. Žalobce ke zhotovování díla pro odběratele využívá své vlastní zaměstnance, které školí v oblasti BOZP, vybavuje je ochrannými prostředky a vymezuje jim konkrétní okruh činností, zejména činnosti balicí a úklidové. Tyto práce se zcela odlišují od činností vykonávaných kmenovými zaměstnanci odběratele, kteří jako jediní obsluhují stroje na výrobu obalových materiálů. Uvedené vyplývá i ze svědecké výpovědi paní K. Zaměstnanci žalobce vnímají svou podřízenost výhradně vůči němu. Žalobce, nikoliv jeho odběratel, vyplácí svým zaměstnancům mzdu a vede evidenci jejich pracovní doby. Odběratel vedl záznamy o jejich práci pouze pro vlastní potřebu. Dílo bylo vždy jasně vymezeno dle konkrétních činností uvedených v objednávkách a předávacích protokolech. Vykonávaná činnost zcela zjevně nesla znaky nezávislosti, samostatnosti a odpovědnosti.
4. Žalobce v odvolání namítal, že konkrétní pokyny k činnostem udíleli jeho zaměstnancům jeho vlastní koordinátoři. Žalovaný však toto tvrzení, stejně jako ostatní námitky žalobce, účelově ignoroval. Z důkazního materiálu prezentoval pouze ty skutečnosti, které měly vypovídat o vině žalobce, zatímco skutečnosti svědčící v jeho prospěch opomíjel. O absenci nestrannosti žalovaného svědčí také opakované užívání hodnotících formulací typu „je zjevné“, „je nabílední“ či „jednoznačné“. Ohledně viny žalobce tedy panují důvodné pochybnosti. Správní orgány neprovedly výslech relevantních a zainteresovaných osob,

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

5/2025

jejichž svědecké výpovědi mohly mít pro posouzení věci zásadní význam. Zejména nebyl vyslechnut žádný ze zaměstnanců žalobce.

5. Výše pokuty je podle žalobce nepřiměřená. Byl sankcionován poprvé, přičemž po celou dobu řízení se správním orgánem řádně spolupracoval, poskytoval součinnost a doložil rozsáhlé množství požadovaných podkladů. Jeho vina nebyla prokázána jednoznačně a účelu správního trestu by bylo možné dosáhnout uložením pokuty na spodní hranici zákonné sazby, nikoliv ve výši, která je způsobila žalobci přivodit významné hospodářské obtíže.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný uvádí, že vše podstatné vysvětlil oblastní inspektorát v prvostupňovém rozhodnutí. Žalovaný na něj proto v napadeném rozhodnutí odkázal. Žalobce v žalobě s ničím novým nepřišel. Nešlo o *outsourcing*, ale o pronájem pracovní síly. Pomocnou povahu práce potvrdil jak výslech svědkyně, tak zástupce žalobce. Žalobce byl po celou dobu pasivní. Správní orgány postupovaly nestranně, skutkový stav zjistily dostatečně a uložily žalobci přiměřenou sankci.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
8. Žaloba **není** důvodná.
9. Podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti [ve znění účinném do 30. 6. 2023, nyní písm. f)] se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že zastřeně zprostředkovává zaměstnání podle § 5 písm. g) nebo výkon zastřeného zprostředkování zaměstnání umožní.
10. Podle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti se zastřeným zprostředkováním zaměstnání pro účely tohoto zákona rozumí činnost právnické osoby nebo fyzické osoby, spočívající v pronájmu pracovní síly jiné právnické osobě nebo fyzické osobě, aniž by byly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b).
11. Podle § 14 odst. 1 písm. b) zprostředkováním zaměstnání se rozumí zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení (dále jen „uživatel“).
12. Podle § 14 odst. 3 písm. b) zaměstnání zprostředkovávají za podmínek stanovených tímto zákonem právnické nebo fyzické osoby, pokud mají povolení k příslušné formě zprostředkování zaměstnání (dále jen „agentury práce“).
13. Základním rozlišovacím znakem mezi pronájmem pracovní síly [agenturním zaměstnáváním ve smyslu § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti] a poskytnutím služby je komplexnost zajišťovaných činností. U poskytování služby se jedná o činnost prováděnou poskytovatelem pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Oproti tomu při pronájmu pracovní síly nemá pronajímatel – agentura práce – odpovědnost za výsledek práce a své zaměstnance při výkonu práce neřídí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2015, č. j. 2 Ads 173/2014-28).

5/2025

14. Pro posouzení, zda se jedná o zastřené zprostředkování zaměstnání, a tedy o pronájem pracovní síly, přitom není rozhodující formální vymezení a obsah smluvních vztahů, ale jejich *faktický obsah* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2022, č. j. 4 Ads 349/2021-53, bod 35). Byť tedy žalobce ve správním řízení i v žalobě zdůrazňuje, že podle rámcové smlouvy, objednávek a předávacích protokolů byla činnost spočívající ve zhotovování průmyslových obalových materiálů, zejména sáčků, pytlů, fólií, překryvů či stavebních fólií, vážení a přesunu materiálu, nakládání a vykládání palet, balení a skládání, dokončovacích pracích atd., zhotovením díla (resp. *outsourcingem*), rozhodující je, jak to bylo ve skutečnosti.
15. Orgány inspekce práce při posouzení žalobcovy činnosti jako zastřeného zprostředkování zaměstnání vycházely z výsledků kontroly provedené v areálu odběratele (protokol o kontrole ze dne 2. 2. 2024). Během kontroly byl na pracovišti mimo jiné pan B. Ten uvedl, že je zaměstnancem žalobce a zde vykonává pomocné úklidové a balící práce.
16. Pan T. (osoba zabezpečující činnost odběratele) v rámci součinnosti uvedl, že pana B. úkoluje buď on nebo paní K. (vedoucí výroby odběratele). Na pracovišti není žádný žalobcův koordinátor. Pan B. vykonává na pracovišti převážně úklidové, pomocné a balící práce. Tyto práce vykonává pouze on. Kmenoví zaměstnanci ve výrobě obsluhují stroje. Evidenci pracovní doby vede ručně paní K. a na jejím základě žalobce vystavuje odběrateli faktury. Odběratel poptává počet lidí na úklid a pomocné práce.
17. Paní K. v rámci součinnosti uvedla, že pracuje pro odběratele jako vedoucí výroby. Kontroluje pracovníky ve výrobě, zadává všem pokyny k práci, zpracovává docházku, dohlíží na jejich práci. Na starosti má jak vlastní zaměstnance, tak zaměstnance subdodavatelů. Pan B. pomáhá zaměstnancům odběratele při balení sáčků. Pokyny k práci mu dávají a její splnění kontrolují buď paní Kovářová nebo pan T. Odběratel se s vedením žalobce domluvil, že budou pokyny zadávat oni. Od žalobce žádný koordinátor zadávat práci nedochází. Pracovní dobu zaměstnanců žalobce na pracovišti eviduje ona, žalobci ji na konci měsíce předává a ten na jejím základě fakturuje částky za odpracované hodiny.
18. Oblastní inspektorát poté paní K. vyslechl jako svědkyni za přítomnosti zástupce žalobce. Při výslechu uvedla, že žalobce poskytuje odběrateli zaměstnance, když má odběratel více práce. Žalobcovi zaměstnanci vykonávají různé práce – pomáhají zaměstnancům odběratele, kteří tyto práce nestíhají. Když je zaměstnanců žalobce víc, je tam jeden, který umí víc česky. Pokud je jen jeden, nemají s kým komunikovat. Pokud je třeba, práci jim zadává a kontroluje ji ona. Odkázala také na své vyjádření v rámci poskytnuté součinnosti. Zástupce žalobce svědkyni žádné otázky nepoložil.
19. Zástupce žalobce v rámci součinnosti naopak uvedl, že žalobce v roli subdodavatele dodával díla, přičemž v dílčích částech také využíval subdodavatele. Potvrdil, že na pracovišti odběratele pracovalo 6 jeho zaměstnanců. Pan B. na pracovišti zhotovuje dílo v podobě montážní činnosti výrobků, jejich kompletace, skládání a pomocných a dokončovacích prací. Práci mu zadává pověřený pracovník žalobce. Kdy má pan B. pracovat, to určuje jednatelka žalobce, evidenci pracovní doby zpracovává žalobcem pověřený pracovník, na konci měsíce ji kompletuje jednatelka. Pracovní doba se různí podle norem objednatelů, přestávky však stanovuje jednatelka žalobce. S pracovištěm seznámil pana B. seniorní pověřený zaměstnanec žalobce. Materiál a statické pracovní prostředky zajišťuje odběratel.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

5/2025

Drobné pracovní pomůcky zabezpečuje žalobce. Školení poskytla při nástupu do zaměstnání jednatelka žalobce. Dílo je vždy fakturováno měsíčně na základě *dílčího vymezeného měsíčního zhotoveného díla*.

20. Oblastní inspektorát v rozhodnutí o přestupku shrnul, že nemohl vycházet pouze z rámcové smlouvy o dílo ze dne 18. 8. 2021. Nicméně ani ta neupravuje závazek žalobce ke zhotovení konkrétního díla či k poskytnutí konkrétní služby. O takovém závazku nesvědčí ani doložené objednávky a přílohy k fakturám. Byly objednány a provedeny práce jako vážení materiálu, nakládka a vykládka palet, přesun hmoty, ukládání materiálu nebo balení či skládání. Tedy běžné práce, které souvisejí s hlavní podnikatelskou činností odběratele (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2024, č. j. 1 Ads 240/2023-58, a ze dne 19. 1. 2023, č. j. 7 Ads 198/2022-21). Nebyl naplněn ani typický rys smlouvy o dílo, tedy že si zhotovitel obstará kromě pracovníků také materiál a potřebné vybavení k provedení díla. Žalobce zajistil pouze pracovní sílu, nikoliv pracovní prostředí, materiál nebo prostředky.
21. Žalobcův zástupce během řízení žádné výsledky svědků (ani jiné důkazy) nenavrhol. Paní K. byla navíc vyslechnuta jako svědek, přičemž její výpověď odpovídala obsahu poskytnuté součinnosti. Zástupce žalobce byl během výslechu pasivní. Pan T. a paní K. poskytli shodné informace o fungování spolupráce mezi žalobcem a odběratelem i o organizaci práce zaměstnanců žalobce.
22. Oblastní inspektorát nepopřel, že zaměstnanci žalobce nepracovali na strojích. Vykonávali ale takové činnosti, které na práci zaměstnanců odběratele navazovaly nebo s ní přímo souvisely a které jim zadával odběratel. V rámci poskytnutých součinností pan T. uvedl, že odběratel poptával *počet lidí na úklid a pomocné práce*, a paní K. uvedla, že žalobce *poskytuje zaměstnance do výroby*, když má odběratel více práce. Žalobce tedy bezpochyby prováděl činnost spočívající v pronájmu pracovní síly v podobě vlastních zaměstnanců jiné právnické osobě. Nevznikly pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu ani nevystaly další okolnosti, které by bylo třeba dokazováním doplnit. Skutková verze předestřená žalobcem je oproti zjištěním správních orgánů založená pouze na jeho tvrzení.
23. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s inspektorátem ztotožnil. Dodal, že žalobcem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 6 Ads 344/2023-30, není na nyní posuzovanou věc přílehlavý. V nynější věci oblastní inspektorát totiž vyslechl svědkyni za přítomnosti zástupce žalobce. Poskytnuté součinnosti byly sice v nyní posuzované věci podklady rozhodnutí, avšak nenahrazovaly svědecké výpovědi. Zaměstnanci žalobce vykonávali práce, které nestíhali zaměstnanci odběratele, na pracovišti odběratele a podle pokynů řídících pracovníků odběratele. Žalobce sice tvrdí, že jeho zaměstnanci dostávali pokyn od jeho vlastních koordinátorů, tyto osoby ale neoznačil ani jiným způsobem své tvrzení nedoložil. Z výpovědi svědkyně navíc vyplývá opak. Žalobce nebyl schopen uvést ani konkrétní osobu, která měla evidovat pracovní dobu jeho zaměstnanců. Vyslechnutí dalších svědků žalobce nenavrhol. Žalovaný se tedy v rozporu s tím, co namítá žalobce, námitkou existence *koordinátora z řad žalobce* zabýval.
24. Zdejší soud závěry správních orgánů kvituje. Ze svědecké výpovědi vedoucí výroby odběratele, která se v podstatě shoduje s vyjádřeními v rámci poskytnutí součinnosti, vyplývá, že zaměstnanci žalobce vykonávali takové práce, které byly aktuálně potřeba

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

5/2025

(vypomáhali zaměstnancům odběratele). Nešlo tedy o dodání jasně vymezeného díla, jak (bez dalších podkladů) tvrdí žalobce, ale o poskytnutí pracovní síly k výpomoci ve výrobě.

25. Nic kromě tvrzení žalobce nesvědčí o tom, že byl na pracovišti koordinátor zaměstnaný u žalobce. Naopak, pokyny zaměstnancům žalobce dávali vedoucí výroby a zástupce majitele odběratele. Obsah plnění mezi žalobcem a odběratelem neměl povahu výsledku určité činnosti, nýbrž samotné činnosti – práce. Jako činnost je ostatně vymezeno i ono „dílo“ v rámcové smlouvě mezi žalobcem a odběratelem: *zhotovování průmyslových obalových materiálů, zejména sáčků, pytlů, folií, překryvů či stavebních folií, jejich skládání, balení, dokončovací práce a kompletace*.
26. Sám žalobce v žalobě připouští, že chce-li jeden subjekt využít služeb jiného tím způsobem, že si fakticky „pronajme“ jeho zaměstnance pro výkon práce, může tak učinit výhradně prostřednictvím agentury práce, tedy osoby, která disponuje povolením ke zprostředkování zaměstnání dle § 14 odst. 3 písm. b) zákona o zaměstnanosti (srov. též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2025, č. j. 30 Ad 8/2023-48). Alternativou k agenturnímu zaměstnávání je situace, kdy podnikatel určitou dílčí činnost, kterou by jinak zajišťoval vlastními zaměstnanci, svěří zcela jinému subjektu – tzv. outsourcing. Není přitom sporu, že *outsourcing* jako takový je v souladu s právním řádem, resp. že není zakázán. Tato polemika se ale mívá s argumentací správních orgánů, které nepopřely legalitu outsourcingu. Pouze uzavřely, že žalobce nefiguroval jako subdodavatel ale jako (zastřený) zprostředkovatel zaměstnání (tedy o *outsourcing* vůbec nešlo).
27. To, že žalobce využíval k činnosti vlastní zaměstnance, poskytoval jim ochranné prostředky, vyplácel jim mzdu a zajišťoval školení BOZP, nemá vliv na to, zda šlo o zprostředkování práce nebo o zhotovení díla. Tyto okolnosti mohou nastat v obou typech vztahů, a proto nemohou být pro právní kvalifikaci podstatné.
28. Tvrzení, že je to žalobce, kdo vymezoval dotčeným zaměstnancům konkrétní okruh činností a evidoval jejich docházku, správní orgány vyvrátily. Práce zaměstnanců žalobce probíhala na pracovišti odběratele, které nebylo nijak zvlášť odděleno. Pracovní doba (údajně stanovená žalobcem) odpovídala normám odběratele. Zaměstnance žalobce řídili, jejich práci kontrolovali a jejich docházku evidovali zástupci odběratele (správním spisem prochází evidence docházky pana B. z března 2023 vyhotovená paní K.). Činnost žalobce tedy nelze pokládat za nezávislou a samostatnou.
29. Správní orgány provedeným dokazováním dospěly k závěru, že žalobcovi zaměstnanci v podstatě zastupovali za zaměstnance odběratele v případě, že „bylo více práce“. Zdejší soud také nemá za to, že by se práce zaměstnanců obou společností zásadně lišila. Jen proto, že zaměstnanci žalobce nepoužívali stroje na výrobu obalových materiálů, nelze považovat jejich práci za „zcela odlišnou“ od práce (kmenových) zaměstnanců odběratele. Ostatně, žalobce pro činnost svých zaměstnanců nezajišťoval ani prostor, ani materiál. Ti tak jen *zaskakovali* za chybějící zaměstnance odběratele tam, kde bylo potřeba. Zaměstnanci tedy pomáhali kmenovým zaměstnancům na téže pracovišti (doplňovali je) a nevytvářeli svébytné určitelné a oddělitelné dílo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2025, č. j. 7 Ads 244/2024-23). Konečně i vágní vymezení „díla“ v objednávkách a předávacích protokolech, kterých se žalobce dovolává, svědčí spíše o tom, že šlo o činnost – práci, nikoliv o dílo.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

5/2025

30. Žalobce namítá, že inspektorát nevyslechl *relevantní osoby*, jejichž svědecké výpovědi mohly mít pro posouzení věci zásadní význam. Správní orgány ale vysvětlily, že žalobce výsledky žádných konkrétních osob během celého řízení nenavrhoval. Pouze v odvolání obecně namítal, že oblastní inspektorát nevyslechl jediného zaměstnance žalobce, netázal se jej, jak vnímá svou vlastní pozici vůči žalobci apod. Žalovaný na tuto námitku adekvátně reagoval poukazem na to, že žalobce neuvedl, které konkrétní osoby navrhuje vyslechnout, a pro účely správního řízení by bylo nadbytečné zjišťovat, jak žalobcovi zaměstnanci vnímají svou vlastní pozici vůči žalobci. Jak zdejší soud shrnul výše, skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Nebylo tedy povinností správních orgánů v situaci, kdy o zjištěném skutkovém stavu neměl pochybnosti, vyslýchat z vlastní iniciativy další svědky (nebo provádět jiné dokazování). Neobstojí ani žalobcův odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 6 Ads 344/2023-30. V něm totiž Nejvyšší správní soud vycházel z premisy, že záznam o podání vysvětlení nemůže být jediným podkladem pro rozhodování a že jeho obsah nemůže ve správním řízení nahradit plnohodnotnou svědeckou výpověď. V nyní posuzované věci ale vycházely správní orgány mimo poskytnutých součinností také z *plnohodnotné* svědecké výpovědi a z listinných důkazů a nijak se nesnažily svědecké výpovědi „nahradit“. S námitkami žalobce směřujícími k absenci výsledku svědků se žalovaný (tak, jak byly žalobcem uplatněny) dostatečně vypořádal.
31. Žalobce dále namítá, že správní orgány postupovaly účelově a nepřihlížely ke skutečnostem svědčícím ve prospěch žalobce. Zdejší soud tento názor nesdílí. Naopak, správní orgány přesvědčivě vyvrátily všechna relevantní tvrzení žalobce nebo vysvětlily, proč nejsou jím zdůrazňované okolnosti pro posuzovanou věc podstatné. Absenci nestrannosti žalovaného nelze dovodit ani z užívání formulací typu „je zjevné“, „je náhlední“ či „jednoznačně“. Tyto výrazy nejsou nijak emočně zabarvené a nejsou ani hodnotícími soudy, nýbrž vyjadřují jinými slovy pouze to, že dle správních orgánů byly dané skutečnosti spolehlivě zjištěny.
32. Žalobce namítá také to, že je uložena sankce nepřiměřeně vysoká, neboť byl sankcionován poprvé, po celou dobu řízení se správním orgánem řádně spolupracoval, poskytoval součinnost a doložil rozsáhlé množství požadovaných podkladů. Oblastní inspektorát k výši pokuty uvedl, že zastřené zprostředkování práce významným způsobem narušuje trh práce a nedodržování podmínek při tomto způsobu podnikání oklešťuje práva zaměstnanců z pohledu rovného odměňování, zajištění účasti na sociálním a zdravotním pojištění ad. Dočasně přidělování zaměstnanci přitom obecně mají zájem vykonávat práci, zajistit si příjem a spoléhají na to, že jejich výkon práce u jiného subjektu je v souladu se zákonem a oni nejsou kráceni na svých právech. Žalobce zastřené zprostředkoval zaměstnání 6 osob.
33. Jako mírně polehčující okolnost inspektorát vyhodnotil to, že se žalobce přestupku dopustil poprvé. Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil doklady o svých osobních a majetkových poměrech ani přes opakované upozornění, oblastní inspektorát vycházel ze skutečností známých mu z úřední činnosti. Žalobce působí na trhu 7 let a zaměstnává desítky zaměstnanců. Dle poslední zveřejněné účetní závěrky (r. 2023) disponoval žalobce prostředky v řádech milionů korun. Oblastní inspektorát proto shledal přiměřenou výši pokuty 330 000 Kč. Připomněl, že uložená pokuta musí citelně zasahovat do majetkové sféry pachatele přestupku, aby naplnila svou represivní a preventivní funkci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1 Afs 50/2005-97). Žalovaný se i v tomto ohledu s inspektorátem ztotožnil.

5/2025

34. Zdejší soud shledal úvahy žalovaného dostatečně odůvodněnými a výši správní sankce v podobě peněžitě pokuty za přiměřenou. Uložená pokuta představuje 3,3 % zákonem stanovené sazby a ani její celková výše nesvědčí s ohledem na zjištěné majetkové poměry žalobce o nepřiměřenosti. Oblastní inspektorát také zohlednil, že byl žalobce sankcionován poprvé. To, že žalobce ve správním řízení spolupracoval a předkládal podklady, nelze hodnotit jako polehčující okolnost, stejně jako by nebylo možné mu při úvaze o sankci klást k tíži případnou pasivitu. Relevantní jsou totiž zejména okolnosti spáchání přestupku. Žalobce ani na výzvu oblastního inspektorátu své osobní a majetkové poměry nedoložil a neučinil tak ani v řízení před soudem. Zdejší soud tedy nedospěl (ani nemohl dospět) k závěru, že pokuta je mimořádným zásahem do jeho poměrů a může ohrozit jeho hospodářskou činnost.

V. Závěr a náklady řízení

35. Ze shora uvedených důvodů zdejší soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. února 2026

David Raus v.r.
předseda senátu

